

Denne motivation kan tænkes udformet på mange måder, men når der er tale om en disposition på kort sigt med henblik på en periode, hvor arbejdsløsheden vil være i rivende tilbagegang fra dag til dag, er det fundet rigtigt at lade motivationen få det indhold, at arbejdsløhedsunderstøttelsen nedsættes. Der er derfor regnet med en almindelig sats på 27,30 kr. pr. time (fra 1. august 1978 at regne).

Disse 27 kroner og 30 øre modsvarer en ugentlig arbejdsløhedsunderstøttelse på 1092 kr. Dette beløb opnår den arbejdsløse ved, at der over nærværende finanslovskonto ydes 864 kr. pr. uge, mens de resterende 228 kr. kommer dels fra skattenedsættelse ved 30.000 kr. skattefri bundgrænse (138 kr. pr. uge), dels fra, hvad arbejdsløhedskasserne kan yde (90 kr. pr. uge). Disse 90 kr. kommer dels fra medlemskontingenter, dels fra arbejdsgivertilskuddene i henhold til Arbejdsløhedslovens §§ 83-85, der tænkes opretholdt til 1. marts 1979.

Med andre ord: Det nuværende princip med, at arbejdsløhedskasserne indbetaler sine kontingentindtægter m. v. til staten, skal ophæves (for så vidt angår kontingenter, der forfalder den 1. maj 1978 eller senere).

Efter de hidtidige regler afhænger statsudbetalingen af, hvor meget den pågældende tjente, da han sidst var i arbejde, således at den, der tjener særlig godt, også får en højere arbejdsløhedsunderstøttelse. Dette findes at være et forkert princip ved erlæggelsen af skatteyderfinansierede sociale ydelser. Her må udgangspunktet være – ligesom ved folkepensionen – ens beløb til alle og ikke, at den, der i forvejen har været velaflagt, også skal have særfordele, når arbejdsløshed indtræder. Han har jo haft en bedre mulighed for at sikre sit ved frivillig forsikring.

Derimod kunne man ud fra sociale betragtninger tænke sig arbejdsløhedsunderstøttelsen gradueret efter forsørgerforhold. Man kunne for eksempel tænke sig en lavere sats for personer i den alder, hvor man endnu normalt ikke er familieforsørger. Sådanne gradueringer vil imidlertid i mangfoldige tilfælde komme til at ramme individuelt uretfærdigt, og de vil avle krav om en række millimeterreguleringer, som vil komplicere systemet enormt administrativt. Derfor har man foretrukket at sætte en ret lav almindelig sats og henvise dem, der ikke kan klare sig for det pågældende beløb, til den individuelle sagsbehandling, som de sociale bistandskontorer er indrettede på at foretage.

Der er imidlertid indbygget det hensyn til forsørgerforhold, at den, der har hjemmearbejdende ægtefælle (dobbel personfradrag) også får dobbelt skattelettelse og altså med andre ord ikke en udgangssats på 27,30 kr. i timen, men derimod 30,75 kr. i timen.

Endvidere vil forholdet være det, at der tiltrænges en højere arbejdsløhedsunderstøttelse i arbejdsløhedsperiodens første måneder, hvor man skal tilpasse levemåden fra, at man har indrettet sig på lønindtægten. Derfor vil der ved de første tre måneders arbejdsløshed være tale om et statsbetalt beløb på 960 kr. pr. uge og ikke det foran anførte på 864 kr.

De foran anførte betragtninger fører til, at der i april 1978 skal fortsættes med de hidtidige regler. I perioden maj-december 1978 kan arbejdsløhedskasserne frit udbetale, hvad de af deres egne midler vedtager at udbetale, hvorhos nuværende arbejdsgiverbidrag bevares.

Statsudbetalingerne vil i perioden fra 1. maj til 31. juli 1978 udgøre 24 kr. i timen (960 kr. pr. uge). I perioden fra 1. august til 31. december 1978 slår 3 månedersreglen igennem, således at statsudbetalingerne bliver 864 kr. pr. uge (144 kr. pr. dag) for den, der har haft over 90 understøttelsesdage efter 30. april 1978, og 960 kr. pr. uge (160 kr. pr. dag) for den, der ikke har haft så lang arbejdsløshed.

Med den anførte udvikling i arbejdsløsheden vil statens udbetalinger til arbejdsløhedsunderstøttelse herefter for den nævnte periode komme til at ligge i størrelsesordenen.....	2500 mill. kr.
hvortil kommer restrefusion for 1977-78.....	400 mill. kr.

2900 mill. kr.

hvortil bevillingen nedsættes. Herudover må så regnes med en stigning i størrelsesordenen 300 mill. kr. på finanslovskontoens § 15.4.30.51.01. (kontanthjælp fra bistandskontorerne).